

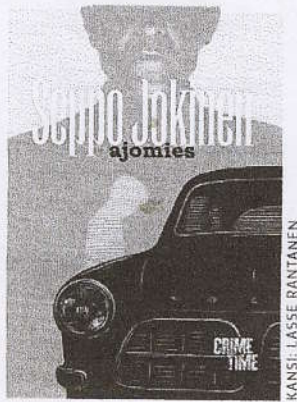
Volvo Amazonin arvoitus

Seppo Jokinen: *Ajomies*

CrimeTime 2011. 345 s.

Seppo Jokisen sarja komisario Koskisen tutkimuksista on edennyt jo 16. osaansa. *Ajomies* on ensimmäinen Jokisen kirja, jonka julkaisee CrimeTime-osuuskunta. Kaikki muu onkin siten ennallaan. On vähän kuin tapaisi taas vanhoja tuttuja pienen tauon jälkeen: juttu jatkuu siitä mihin se taanoin jäi. Suurin muutos on ehkä Koskisen pehmentyminen ja tunteellistuminen, jossa suuri osuus lienee ensimmäisellä lapsenlapsella, Eino-vauvalla. Kroppakaan ei ole komisariolla enää kuten ennen, polvi vihoittelee ja haittaa työn tekemistä. Leikkausta ennen pitäisi saada murha selvitettyksi.

Juoni käynnistyy tällä kertaa rikostoitmittaja Rami Vannisen ruumiin löytämisestä vanhan tehtaan piipun juurelta Pyynikiltä. Teloitustyyppisen murhan tutkiminen johtaa Koskisen kumppaneineen paitsi ompelimoon ja rikostoitmittajan dopingselvityksiä penkomaan, myös Norjan-

keikalle ja Parkanon seudulle vuosikymmenten takaisia asioita kyselemään. Rinnalla kulkee tarina entisestä bussinkuljettajasta, joka on menettänyt työnsä aiheutettuaan naisen hengen vaatineen kolarin. Mies sattuu löytämään ruumiin, mutta onko hän rikollinen?

Ajomies on sujuva ja mietitty tarina, jonka lukee mielikseen. Vauhdikkaat kohdat ja seesteisemmät hetket seuraavat toisiaan tasapainoisena kokonaisuutena. Rikosjuoni pannaan lopussa siististi pakettiin. "Mitä te teette yhdelle näistä vähimmästä, sen te teette minulle", sanotaan Raamatussa, mutta tässäkin tarinassa osoittautuu jälleen kerran, että kaikissa uskonnyhteisöissä periaate ei ole ollut kovin korkeassa kurssissa. Viime aikoina julkisuudessa on ollut esillä samantyyppisiä tapauksia, mutta Jokisen kirjassa ei onneksi mennä yli siitä missä aita on matalin, vaan rikollisia löytyy muualtakin kuin näistä yhteisöistä. Erikoisuutena voi mainita Volvo Amazonin tärkeän roolin tarinassa.

Ajomies ei ole erityisen mieleenpainuva eikä valitettavasti myöskään erityisen jännittävä teos, mutta sujuva rikospläjäys se on, tuttua ja turvallista peruskauraa.

Outi Karemaa

Ruumiin kulttuuri
3/2011